

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Samgar, Judex.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

Aod, Judex.

Non diu tenuit Israëlitarum pietas. Nam Othoniele post quadraginta ab obitu Josue annos mortuò, ad veterem impietatem relabuntur, invalescente per omnes ferè Tribus Idololatria. Ut illam Dominus castigaret, Eglonis Regis Moabitarum operá usus est. Iste latius dominandi cupiditate incensus Israëlitarum, quos jam vinci posse Rex Cusanus doecerat, fines cum hostili exercitu ingressus est. Hi exceperunt quidem eum aliquot præliis, sed omnibus victi demum jugum tributarii subierunt. Rex victor transitò Jordane, translataque Jerichuntem aulá, miseros tributis variisque oneribus per octodecim annos vexavit; neque enim citius ad pœnitentiam respexerunt.

Post quos cum demum clamassent ad Dominum, Aod alter post Othonielem Judex à DEO suscitatus de Tribu Benjamin ætate adhuc juvenis longæ servituti audaci facinore finem imposuit. Attulerat Regi nomine totius Israëlitis munera ad demerendam utique ejus gratiam. Legatione perfunctus socios, quos in comitatu habuerat, ad Jordanem præmittit, ipse verò regreditur, petitque loqui soli Regi. Proceribus egredi jussis repente sicca, quam in latere dextro sub veste latentem habebat, educit, ac manu sinistra in ventrem Regis totam defigit. Corruit exanimis Rex; Aod verò relicto in abdomine ferrò, per posticum evadens ad socios properat, sonitùque buccinæ Israëlitas convocari undique jubet, & vada Jordanis occupari; quò dum in patriam redituri Moabitæ festinant, Aod ingenti eos clade excepit, pacemque Israëliti reddidit, quæ duravit usque ad mortem Aodi, 80. scilicet annis, si hoc numero computemus eos etiam, qui à morte Othonielis ad Eglonis usque eadem intercurrerunt.

Samgar, Judex.

Sub devexam Aodi ætatem Philisthæi quidem vias latrocinis infestabant, prædâsque agebant; quos tamen Samgar, quem nonnulli Aodi filium aut certè affinem fuisse credunt, robore ac viribus præstans egregiè multavit; nam, dum in semita quadam,

Sacra Veterum Temp. Histor.

M

à latrun-

Ab A. 2564.
Invalescente
iterum Idololatria à Rege
Moab in servitutum rediguntur.
Jud. 3. 2v. 11.

Sed ab Aode
in libertatem restituntur.
C. 3. 2v. 15.

Samgar Philistæos egregiè multat.
C. 3. v. 31.

à latrunculis his frequentatâ locum insidiis opportunum occupat, transeuntes inopinatò invasit, & eùm alia arma ad manum non haberet, vomere sexcentos eorum contrucidavit. Hunc aliqui Judicibus annumerant, alii tantùm privatum fuisse ajunt, fortiter tamen se pro Republica gessisse deque illa benè meritum esse.

Barac, Judex,

Ab A. 1662.
Servi sunt
Regis Jabin.
Jud. 4.

Debbora &
Baracus de-
victò Sifara
libertatem
reddunt.
c. 4. à v. 3.

Vix mortuò Aodò Israëlita hinc inde ad vomitum redeunt, & pœna DEI mox iterum impios secuta est. Surrexit enim intra terræ promissæ viscera Jabin Rex Chananæorum. Hic cum Israëlitis congressus in tantam desperationem res illorum adduxit, ut incolumitatem tributariâ servitute libenter paciscerentur, quam per viginti annos ferre sunt coacti, præ nimia severitate caput non audentes attollere.

Post elapsos viginti servitutis annos clamanti in Cœlum populo suo misit bonus Dominus in salutem Debboram & Baracum, in quorum societatem venit etiam Jahel uxor cujusdam ex religiosa familia Cinæorum Jethro Sacerdotis Posterorum, qui tempore Josue ex Madianitide in terram Israël migrarunt, & per varias Tribus dispersi in desertis locis monasticam vitam agebant. Debbora erat vidua Prophetis, consulebaturque à populo, cui responsa dabat divinitus in monte Ephraim. Hæc acceptò à Domino mandatò Baracum suum, ut quidam putant, filium ad se vocavit, ei que ita locuta est: *Præcepit tibi Dominus DEUS Israël, vade & duc exercitum in montem Thabor, tollésque tecum decem millia pugnatorum de filiis Nephtalim & Zabulon. Ego autem adducam ad te in loco torrentis Cison Sifaram Principem exercitûs Jabin, & currus ejus atque omnem multitudinem & tradam eos in manus tuas.* In eum deinde locum cum Baraco exercitûs Duce profecta insignem de hostibus victoriam peperit, cæsis plerisque, reliquis in fugam coniectis. In qua Sifara cursu & calore exhaustus, & ad tabernaculum Jahelis divertens, ab hac interemptus est; nam dum hausto sacce consopitus in tabernaculo jacet, illa clavum dormientis capiti applicuit, validoque mallei ictu percussum per tempora in terram afficit, atque ita hostium eladem Ducis cæde cumulavit.